

מים. זה כל הסיפור.

מים. זה כל הסיפור.

לטוב או לרע. ברכה או קללה. גשמים או מבול.

יסוד המים מבטא את "עולם הרגשות" של האדם. בעיקר פחדים וחרדות. ל"טיפוס מים" יש כפות רגליים "מימיות", כשהעור שבהן נותן תחושה ומראה של "גלים".

עודף מים הוא מצב של "מבול", שפירושו- הצפת רגשות! למטופל כזה נחזק את ה"אדמה"- ביטחון עצמי, יציבות, משפחה, ונגרום למים "להתאדות" על ידי הדלקת ה"אש"- שאיפות, רצונות, עשייה, עבודה בחברת אנשים...

לא טוב להיות ב"מבול". כדאי להישאר ב"גשמי ברכה". זה תלוי בנו!

וכך אנו קוראים בפרשת נח:

"ויהי הגשם על הארץ" (בראשית ז, יב)

כותב רש"י: "ולהלן הוא אומר

(פסוק יז) ויהי המבול, אלא

כשהורידן, הורידן ברחמים

שאם יחזרו יהיו גשמי ברכה,

וכשלא חזרו היו למבול"

למה צפה

גם אם תצטרכו להוציא מהפה שלכם עוד כמה מילים, זה עדיין כדאי.

העיקר שלא תוציאו ממנו דבר מגונה. זה פשוט הורס את הנשמה שלכם ואת ההילה האנרגטית, שאתם יוצרים מסביבכם.

אז מהיום נאמר:

"לא טוב" במקום- רע. "לא יפה" במקום- מכוער.

"לא חכם" במקום- טיפש. "לא טהור" במקום- טמא.

וכן על זה הדרך...

וכך אנו קוראים בפרשת נח: "מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה... באו אל נח אל התיבה" (בראשית ז, ח) אומרת הגמרא בפסחים דף ג': "אמר רבי יהושע בן לוי- לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו, שהרי עיקם הכתוב שמונה

אותיות ולא הוציא דבר

מגונה מפיו, שנאמר מן

הבהמה הטהורה ומן

הבהמה אשר איננה

טהרה".

חיות. פחז? או פא?

אז זהו, שלא באמת צריך, וזה לא בגלל שאתם גיבורים, אלא, כי טבע החיה לפחד מהאדם כל עוד הוא חי, גם אם הוא תינוק בן יומו. מנגד, אם האדם כבר לא חי, אז חיה בהחלט יכולה לבוא, גם אם הוא עוג מלך הבשן...

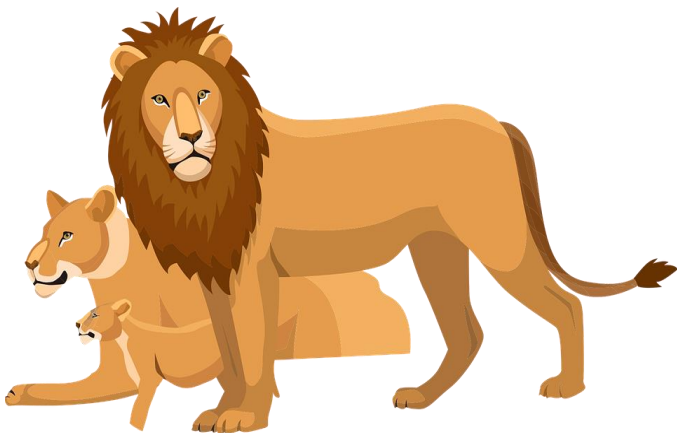
וכך אנו קוראים בפרשת נח- "וּמִוֹרְאֵכֶם וְחַתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ..." (בראשית ט, ב)

כותב רש"י- "לשון חיות שכל זמן שהתינוק בן יומו חי, אין אתה צריך לשומרו מן העכברים. עוג מלך הבשן מת, צריך לשומרו מן העכברים, שנאמר ומוראכם וחתכם יהיה, אימתי יהיה מוראכם על החיות, כל זמן שאתם חיים".

ברם, האמור לעיל הוא רק אם האדם מתנהג כמו אדם... אבל אם הוא חוטא ופושע ומתנהג כמו חיה, הרי שהחיה בוא תבוא אליו ובהחלט צריך הוא לפחד, עד שכמובן... יעשה תשובה!

ממשיך הכתוב- "וְאֵךְ אֶת דְּמָכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ, מִיַּד כָּל חַיָּה אֲדַרְשְׁנוּ..." (בראשית ט, ה)

כותב רש"י- "לפי שחטאו דור המבול והופקרו למאכל חיות רעות לשלוט בהן, שנאמר (תהילים מט יג) נמשל כבהמות נדמו, לפיכך הוצרך להזהיר עליהן את החיות".

פקד בחינם

זה תמיד מדהים לראות מחדש,
איך כולם באים מעצמם כשמחלקים משהו בחינם,
כשמקבלים משהו בלי לעשות כלום...

אבל כשהם צריכים לתת קצת מעצמם ולהשקיע אפילו יותר, אף
אחד לא בא מעצמו, אתה פשוט צריך לצאת החוצה ולהביא
אותם אחד אחד...

וכך אנו קוראים בפרשת נח: "שנים מכל יבואו אליך להחיות..."
לעומת- "מכל הבהמה הטהורה תיקח לך שבעה שבעה..."

כותב הרמב"ן- "הודיעו כי מעצמם יבאו לפניו שניים שניים, ולא
יצטרך הוא לצוד אותם בהרים ובאיים... אחרי כן ציווהו שייקח
מכל הבהמה הטהורה שבעה שבעה, ובאלה לא אמר שיבואו אליו
אלא שהוא ייקח אותם, כי הבאים להינצל ולחיות להם זרע באים
מאליהם, אבל הבאים להקריב עולות לא גזר שיבואו מעצמם
להישחט, אבל לקחם נח, כי הצואה של שבעה שבעה הייתה כדי
שיוכל נח להקריב מהן קרבן".